

IZRAELI HÍRLEVÉL

Israeli Newsletter • אגרת מִישׁ רֵאֵל

Szerkeszti: Halmos László

makojeruzsalem@gmail.com

2008. december 31, szerda

A friss információk az izraeli televízió- és rádióállomásokról, valamint a héber nyelvű sajtóból származnak

A december 27-én, szombaton indított “Öntött ólom” hadjárat ötödik napján:

- A légierő Ismail Hanijje gázai Hamasz-vezér irodáját rombolta le*
- Súlyos károk a terroristák infrastruktúrájában, de szárazföldi hadművelet szerda délig nem indult*
- Francia tűzszünet-kezdeménnyezés: a legtöbb miniszter ellene van, a kormány elutasította*
- Kétezer rakéta a gázai Hamasz-rezsim kezében: a konfliktus vége még odébb van*
- A Hírlevélben: a Gázai övezet és Izrael 1948-tól napjainkig*

A december 27-én, szombaton délben indított “Oferet jecuká” (Öntött ólom) hadművelet kinyilvánított célja: a jelenlegi biztonsági helyzet gyökeres megváltoztatása.

A világ legtöbb országában vidám Szilveszterre, bizakodó újévre készülnek.

Izrael a 2008. év utolsó napján esős, hűvös reggelre ébredt. A hadművelet még mindig a levegőben folyik: éjjelenként az izraeli légierő “porítja” a Hamasz infrastruktúráját, míg a Gázai övezetből kilőtt rakéta egy-másfél percen belül az izraeli városban, faluban, a házak tetejét beszakítva, erkélyeken, ablakokon betörve robban, vagy szerencsés esetben az utcán, a kertben ér földet.

Kedden este három hosszútávú Grad rakéta robbant Izrael negyedik legnagyobb városában, a negyedmillió Beér Sévában, az “atyák városában”. Az egyik rakéta egy óvoda tetején hatolt be, egy másik az óvoda kertjében. Az épületben, a belső és külső falakon, az ablakokon a rakétafej millió darabra robbant szilánkjai: a gyilkot úgy tervezték, hogy minél több embert öljön.

Ha – ne adj’ Isten – nappal éri az óvodát a támadás, kisgyerekek tucatjait ölte volna meg, tette volna testi-lelki rokkanttá a palesztin örület.

Ma, szerdán egy iskolában robbant egy 122 mm-es Grad. Szerencsére a polgármester legalább a jövő hét elejéig bezáratta az általános- és középiskolákat, ezzel ki tudja, hány gyerek életét mentve meg. A beér-sévai Ben Gurion Egyetem is zárva tartja kapuit.

Kedden este hozták nyilvánosságra, hogy hétfőn a Gázai övezettől 40 kilométerre fekvő Javne város (nem összetévesztendő az Asdod mellett fekvő Gán Jávnével) közelében is becsapódott egy hosszútávú Grad rakéta.

A légierő a szerdára virradó éjjel Ismail Hanijje gázai Hamasz-vezető irodáját és a Hamasz-kormányzat belügyminisztériumának otthont adó épületet rombolta le. A légitámadás több újabb, az egyiptomi határ alatt átvezető fegyvercsempész alagutat is berobbantott. Az alagutak a légitámadások fontos célpontjai.

És a szárazföldi hadműveletek?

A Gázai-övezet határán lévő bázisokban nehéztüzérség, páncélosok százai, földgyaluk, velük a tényleges hadsereg katonái és eddig közel tízezer behívott tartalékos vár az indulási parancsra. Ez azonban szerda kora délutánig nem érkezett meg.

A televízióban, rádióban megszólaltatott valamennyi szakértő – és mindenki, aki kicsit is ért a stratégiához – egyetért abban, hogy egy háborút lehetetlen a levegőből, csupán a légiő bevetésével megnyerni. Ám az is világos, hogy a katasztrofálisan sűrűn lakott Gázai övezetbe – 360 km² területen másfél millió ember él – csak súlyos emberáldozatok árán lehet “rendet teremteni”, azaz megkísérelni a terrorszervezetek agyközpontjait elfoglalni, vezetőit ártalmatlanná tenni, és minél több, az alagutakon évek alatt becsempészett rakéta-arszénálból (becslések szerint *kétezer* rakétáról van szó) minél többet megsemmisíteni.

Hamasz-metró...

A Hamasz irányítói általában fillérekkel megfizetett fiatalokkal, nem ritkán gyerekekkel ásatják az alagutak százait.

A legtöbb alagút a Gázai övezet déli határán, palesztin területről vezet az egyiptomi terület túloldalára. Az alagutakon Irán által Egyiptomba juttatott rakéták és egyéb fegyverek, de a Hamasznak szánt bankó-kötegek, és minden elképzelhető áru jut a Gázai övezetbe, amit egy másfél méter magas, két méter széles alagúton át lehet húzni.

Az izraeli elhárítás alapos gyanúja szerint emberek is közlekednek az alagutakon mindkét irányba. Az egyiptomi határőrség általában szemet húnny a jelenség fölött.

Jóval veszélyesebbek a Gázai övezetet körbevevő kettős kerítés alatt ásott alagutak: ezen fegyveresek igyekeznek izraeli területre terrorakció végrehajtására vagy izraeli katonák, polgárok elrablására. Gilád Sálit tizedest 2006. június 25-én egy ilyen alagúton át érkezett Hamasz-kommandó rabolta el, miután két másik katonát megölték.

Ugyancsak tonnányi robbanószerrel megtöltött alagutak várhatják a begördülő izraeli harckocsikat: ez a harcmodor már a Gázai övezet 2005-ös kiürítése előtt is érzékeny veszteséget okozott a páncélosoknak.

Tűzszünet?

Nicolas Sarkozy francia elnök tűzszünetet javasol a feleknek és már jövő hétfőn a Közel-Keletre készül közvetíteni. Az izraeli kormány már elutasított egy 48 órára szóló átmeneti tűzbeszünetet. Szerda déli jelentések szerint Ehud Barak hadügyminiszter mérlegelte volna a francia javaslatot, éspedig két fő okból: egyrészt az esős időjárás rendkívül kedvezőtlen egy bonyolult szárazföldi hadműveletre, másrészt Izraelre egyre nagyobb nyomás nehezedik mint nyugati vezetők, mint a világ közvéleménye részéről a bombázások beszüntetésére.

Délután azonban a kormány úgy döntött, hogy a hadművelet a kívánt célok eléréséig folytatódik.

A hadművelet jelszava: vasököllel a Hamasz-rezsimmel, kesztyűs kézzel a polgári lakossággal.

A légitámadásoknak eddig mintegy 300 halálos áldozata van a palesztin oldalon. Túlnyomó többségük a Hamasz és más szervezetek fegyveresei közül került ki, de vannak sajnálatos és tragikus polgári, köztük gyermek-áldozatok is. Hogy legyen mit mutatni a külföldi fotoriportereknek: a Hamasz rakétakilövő padokat, robbanószer-raktárakat telepít iskolák mellé, mecsetek alá. A ynet héber hírportál szerda déli információja szerint a Hamasz-vezetők *kórházakban* rejtőznek...

A Gázai övezetben a lakosság többsége fiatal és gyerek. Itt a legnagyobb a népszaporulat a Földön! Helyenként elképesztő a zsúfoltság, és, főként a menekülttáborokban, szívszorító, emberhez méltatlan a nyomor. A lelki vígasztalást, a kiutat ebből a reménytelen élethelyzetből a felnövekvő ifjúság zöme a kiegyezést nem ismerő vallási dogmákban találja meg.

Az izraeli hadsereg a fejleményektől függetlenül állandóan nyitvatartja a Gázai övezet átkelőit a humanitárius küldemények előtt: kamionok tucatjai ma, szerdán is zavartalanul szállítják a külföldi élelmiszer- és gyógyszer-küldeményeket.

Fenyegetés Izrael mélységében

A Hamasz rakétái már 40 kilométerre hatolnak Izrael testébe (átlag-távolságok a Gázai övezetnek a településhez legközelebbi határától).

A szerdáig támadott városok felsorolása: Szdérot (5 km), Askelon (12 km), Netivot (14 km), Gán Jávne (28 km), Kirját Máláchi (28 km), Asdod (30 km), Javne (40 km), és Beér Séva (40 km).

A tűzvonalon belül még: Kirját Gát (24 km).

A Grad rakéták hatótávolsága szélén: Gedéra (36 km) és Rehovot (45 km).

Tájékoztatóképpen: a Gázai övezet északi határa és Tel Aviv között a távolság 60 kilométer.

Kétfrontos háború?

Katonai szakértők nem tartják valószínűnek, hogy a Libanonban működő Hezbollah siita terrorszervezet (vagy ahogy sok újság fogalmaz: *militáns* szervezet) beavatkozik a konfliktusba és észak-Izraelt katyusa rakétákkal árasztja el.

A Cáhál, az izraeli hadsereg érthető módon még az “Öntött ólom” hadművelet kezdete előtt megfelelő védelmi intézkedéseket fogantatosított az északi határvidéken is.



Egy kényszerű együttélés nemzedékeken átívelő drámája

■ 1948. május 14, péntek

A független Izrael kikiáltása. A környező arab államok hadseregei megkísérlik lerohanni a zsidó államot. Az újonnan alakult zsidó hadsereg minden fronton ellenáll és a brit mandátumi Palesztina 26,000 km²-es területéből 20,700 km²-es – nagyrészt addig is zsidók által lakott – területet elfoglal, de erről a területről kb. 600 ezer arab lakos elmenekül. Kezdetét veszi a menekült-probléma. Hónapokkal később az arab államokból megindul az ottani pogromok által elüldözött zsidók hasonló számú tömegeket megmozgató exodusa Izrael felé. A háborút követő fegyverszüneti határok számos határincidens ellenére 1967 júniusáig érvényben maradnak.

■ 1950. április 24

A Jordán folyótól nyugatra húzódó partvidéket (5,500 km²) Transzjordánia (ettől kezdve Jordánia) hivatalosan is anektálja, míg a Sinai félsziget tengerpartjától északra fekvő, 6...16 km széles, 40 kilométer hosszú területsávot, a Gázai övezetet (360 km²) Egyiptom.

A Gázai övezetből Izraelbe átszivárgó arabok (ekkor még nem nevezik magukat palesztinoknak) izraeliek tucatjait gyilkolják meg lesből, hajtják el a kibucok, falvak állatait, gyűjtják fel házaikat, istállóikat.

■ 1956. október 29

Az izraeli hadsereg a szuezi hadjárat bevezetéseként elfoglalja a Gázai övezetet, és 1957 márciusáig megszállás alatt tartja

■ 1967. június 5, hétfő

A Hatnapos Háború első napján a Cáhál, az izraeli hadsereg elfoglalja és 2005. augusztusáig megszállás alatt tartja a Gázai övezetet. A helyi arab lakosság férfinépe évtizedekig Izraelbe jár át dolgozni, ami addig példátlan gazdasági felvirágzást hoz a térségnek. Közben a különböző militáns szervezetek terrorja – előbb kövekkel, késekkel, majd lőfegyverekkel – állandóan szedi az áldozatait.

■ 1987. december 8, kedd

Az első palesztin intifáda kirobbantása Gázában (később áterjed a Nyugati Partra is). Ürügye egy tragikus, de nem szándékos közúti baleset volt, amikor egy izraeli katonai jármű belerohant egy csoport palesztinba, és négy ember meghalt. A felkelés során 2100 palesztin és 160 izraeli vesztette életét. További 1000 palesztinnal saját honfitársaik végeztek. (origo adatai)

■ 1997. október 6

Az izraeli börtönben 1991 óta fogva tartott és szabadon bocsátott Achmed Jaszin sejket hősként fogadják Gázában. A közel 100 százalékban rokkant sejk szelleme annál élénkebb; ettől kezdve terrorakciók tucatjait tervezi.

■ 1993. december 13, hétfő

Jichak Rabin miniszterelnök és Jasszer Arafat palesztin vezető kairói találkozásán Rabin felveti a Gázai övezetből és Jerikóból való kivonulást.

■ 1994. július 1, péntek
Jasszer Arafat Tuniszból visszatér Gázába

■ 1995 folyamán
A munkavállalók között izraeli területre behatoló terroristák miatt Izrael több, mint 50 kilométer hosszúságban többszörös kerítéssel veszi körül a Gázai övezetet. Sok ezer munkavállaló csak hosszadalmas sorállás és adminisztráció árán tud eljutni izraeli munkahelyére. Az engedélyezett munkások száma a következő években drámai mértékben csökken; kiváltásukra Izrael elkezd vendégmunkások behozatalát, főként Európából és a Távols-Keletről.

■ 2000. október 1, vasárnap
A második intifáda kiobbantása: ezt a palesztinok Ariel Saron akkori hadügyminiszter látogatásának tulajdonítják az egykori jeruzsálemi zsidó Szentélyek helyén, az óvárosi Templomhegyen. Ennek az előzőnél sokkal véresebb felkelésnek 5300 palesztin, 1000 izraeli és 64 külföldi polgár esett halálos áldozatául. (origo adatai)

■ 2001. vége
A Hamasz mérnökei és technikusai házilagos eszközökkel megépítik a “Kászám I” elnevezésű rakétát. Az első, izraeli területre kilőtt primitív “kályhacső” még nehezen irányítható és semmi kárt nem okoz; a későbbi, tökéletesített, pontosabban irányítható változatok pokollá teszik a Gázai-övezet határához legközelebb fekvő izraeli város, Szderot lakosainak életét.

A gázai szakértők a libanoni Hezbollah mérnökeiktől az interneten kapnak utasításokat és műszaki tanácsokat a rakéta-építéshez. Később az egyiptomi határ alatt ásott alagutakon alkatrészeket, később kész és a Kászámnál jóval nagyobb hatótávolságú rakétákat is sikerül behozniuk.

■ 2002. szeptembertől
A Cáhál, az izraeli hadsereg 40-50 méter magas oszlopok telepítését kezdte meg a Gázai övezetet körülvevő több, mint 50 kilométer hosszú határkerítés izraeli oldalán. Az acéloszlopok tetején nagyfelbontású lézeres kamerák forognak. A műszerek a Palesztin Autonómia gázai területét tartják szemmel, amelynek teljes mélységébe belátnak. A látottakat, pontosabban a változásokat, a mozgásokat az övezettől biztonságos távolságban lévő komputeres központba juttatják. Itt éjjel-nappal szakértő személyzet nézi és értékeli a kamerák által közvetített képeket.

■ 2004. január 11, szerda
Reggel fél tízkor a Gázai övezet északi határán, az Erez átkelőhelyen palesztin fiatalasszony közeledett a vizsgálószoza felé. A közeli iparövezetbe és Izraelbe áthaladó több ezer palesztin már elhagyta az átkelőt.
A vizsgálószoza előtt fémdetektorokkal vizsgálják meg a belépőket.
„Beteg vagyok, platina van a lábamba ültetve, ne vizsgáljatok a mágneses műszerrel!” – könyörgött a katonák előtt a palesztin fiatalasszony, a 22 éves Rim Szálách Rejsi, miután a fémdetektor vésszenen felsivített, amint elhaladt mellette.

A katonák megkönyörültek az összetört betegnek látszó, sántikáló asszonyon és átengedték a vizsgálószobába, hogy ott várja meg, amíg egy katonalány megejti a biztonsági vizsgálatot. Amint belépett és megpillantotta a négy egyenruhást, felrobbantotta a ruhája alá rejtett robbanóövet.

A katonák jóhiszeműsége következtében a benn tartózkodó három katona és az őrségparancsnok életét veszítette.

■ 2004. március 14, vasárnap délután

Két palesztin öngyilkos robbantást követett el az asdodi kikötő bejáratánál. A terroristák a Gázai övezetből a Kárni átkelőn, egy konténeres teherautón kialakított kis bádofülkébe zárva jutottak ki az átjárón a kikötőig, ahol a testükön viselt robbanóöveket felrobbantották. A terrorakciónak tíz halottja volt, valamennyien a kikötő alkalmazottai.

■ 2004. március 22, hétfő

Izrael helikopterből kilőtt rakétával számolta fel a mecsetből távozni készülő, tolószékben ülő Achmed Jasszin sejket. A Hamasz alapító vezetőjét és fő ideológusát, aki 67 évet élt, másnap 200 ezres, bosszút kiáltó tömeg kísérte a temetőbe.

A "célzott likvidálások" módszerét az izraeli elhárítás azóta is alkalmazza.

■ 2004. május 11, kedd reggel

Gáza városa közelében egy izraeli páncélozott jármű aknára futott; a benne ülő hat katona életét veszítette.

■ 2004. május 13, csütörtök este

36 órával a fenti eseményt követően a Gázai övezet túlsó, déli szélén, a keskeny "Philadelphia folyosóban", amely az övezetet az egyiptomi határtól elválasztja, egy izraeli páncélos járműre RPG-rakétát lőnek ki a közeli Rafiach palesztin város szélső házából. A katonák a keskeny földút alatt egy egyiptomi terület felé ásott fegyvercsempész alagutat szándékoztak berobbantani. A jármű és a benne szállított tonnányi robbanószer felrobbant; a jármű öt katonautasa szörnyet halt.

■ 2004. ápriliséig az izraeli hadsereg utász- és műszaki egységei 90 alagutat fedeztek fel és semmisítették meg.

■ 2004, május 14, péntek

A helyszín: a Gázai-övezet déli határa, az egyiptomi határhoz néhány száz méterre fekvő Ráfiách palesztin város déli negyede. A katonák a közeli negyed házaiból rájuk tüzelő fegyverekkel küzdenek. Fedezik társaikat, akik a palesztinok által csütörtök este RPG rakétákkal felrobbantott páncélos csapatszállító katonáinak a szerteszét repült testmaradványait kutatták a homok és a tövisek között. A palesztinok ezeket a szent feladatot végző katonákat célozták meg, bevett szokásuk szerint gyerekek, asszonyok közül lövöldözve.

A parancsnokló alezredes a Giváti zászlóalj válogatott harcosokból álló „Cábár” századát a kutató katonák védelmére állította rá.

A biztosító katonák észrevették, hogy az egyik épület emeleti ablakában egy mesterlövész „dolgozik” és súlyosan veszélyezteti a homokban testrészeket kereső bajtársakat. Az alezredes parancsot adott a ház lerombolására.

Előbb azonban időt hagyott a lakóknak a ház elhagyására.

A 21 éves Rotem Ádám choloni illetőségű törzsőrmester éppen egy idős asszonyt segített ki a már félig romos házból, amikor a gépfegyveres palesztin bentről, közvetlen közletről agyonlőtte őt.

Rotemnek ez nem lett volna kötelessége. Pusztá emberségből segített a szegényes holmijával csoszogó öregasszonynak.

Ezt hálálta meg a palesztin fegyveres.

■ 2004. június 6, vasárnap

A kormány elfogadja Áriel Saron (akkori) miniszterelnök parlamenti javaslatát a Gázai övezettől való egyoldalú elszakadásra. Ez a 37 éve ott élő 9000 izraeli telepes kitelepítését és a hadsereg kivonását jelenti.

■ 2005. július végétől

„Vörös hajnal” – nem kolhoz neve...

Szdérot városka után a 100 ezer lakosú Askelon városát is bekapcsolják a rakéta-vészjelző rendszerbe: a Sáhár Ádom – magyarul Vörös hajnal – a rakéták közeledését jelző opto-elektronikus rendszer, amely a rakétát röptében felfedezve másfél perccel a becsapódás előtt riasztja az érintett terület lakosságát.

■ 2005. augusztus 14, vasárnap

A Gázai-övezet valamennyi és Észak-Somron négy izraeli településének a kiköltöztetése Dugit, Éláj Szináj, Niszánit, Necárim és “Gus Kátif” népes település-tömbje Izrael történetének egyik siker-sztorija volt, összeszokott, szorgalmas, idealista lakossággal, amelyet az állandó palesztin terror sem tántorított el a földtől, amelyet birtokba vettek.

A palesztinok az azóta eltelt bő három év alatt nem tudtak mit kezdeni a kitűnően termő földekkel, amely addig Izrael gyümölcsös- és zöldséges kertje volt. A földek parlagon, a telepések házai romokban.

■ 2005. szeptember 11, vasárnap

Izrael hivatalosan is befejezte a Gázai övezetből történt egyoldalú kivonulást.

■ 2005. szeptember 20, kedd

Ofir Pinesz (akkori) belügyminiszter rendeletet írt alá, mely szerint a Gázai övezet izraeli polgárok számára ettől a naptól külföldnek számít és határát csak útlevéllal léphetik át.

■ 2005. szeptembertől

A Cáhál, az izraeli hadsereg szóvivője közölte: a Gázai övezetet több, mint 50 kilométer hosszan körülölelő kerítésrendszer köré egy második, komputer-vezérelt elektronikus kerítést is emelnek, hogy megakadályozzák palesztin terroristák és illegális munkavállalók átszivárgását Izraelbe. Az új építmény és az egy évtizeddel korábban megépített első kerítés között 70-150 méter széles ütközőzóna alakul ki. Ezt a senki földjét kamerák és távvezérelt járművek pásztázzák a nap 24 órájában.

■ 2006. január 2, hétfő

Abu Fádi, az "El Aksza Mártírjai", a Fatach fegyveres rohamosztaga egyik vezetője (tehát nem a Hamasz, hanem a „mérsékelt” Fatach katonai kádere) közölte: szervezete Grad típusú rakétákra tett szert.

Juvál Diszkin, a Sábák, az izraeli belbiztonsági szolgálat főnöke másnap, kedden a Kneszet kül- és hadügyi bizottsága előtt megerősítette: a terrrorszervezeteknek sikerült Grad rakétákat becsempészni a Gázai-övezetbe. A becsempészett rakéták száma a Sin-Bét tudomása szerint hét és tíz között lehet. A terroristák kezében néhány, repülőgépekre kilőhető Strela-rakéta is van. A Grad-rakéták hatósugara 30-40 kilométer körüli.

A Grad rakéta föld-föld típusú, 122 milliméteres átmérőjű, eredetileg orosz fejlesztésű fegyver. Hivatalos neve BM-21. Viszonylag kis rakétákról van szó, alig nagyobbak a Kászámnál, de hatótávolságuk és rombolásuk jóval nagyobb annál. A szovjet hadsereg 1963-ban kezdte használni.

A rakétakilövőt teherautóra szerelik. Hat másodperc alatt negyven ilyen rakéta lőhető ki célpontja felé.

Az utóbbi évtizedek során Egyiptom, Kína, Észak-Korea és Csehország is gyártott ilyen rakétákat.

■ 2005. december 18, vasárnap

Ariel Saron miniszterelnök könnyebb szélütést szenvedett; orvosai két nap múlva hazaengedték. Az orvosi tanácsok ellenére teljes erejéből belevetette magát a 2006. március 28-ra előrehozott választások korteshadjáratába az általa alapított Kadima párt élén.

■ 2006. január 4, szerda

Ariel Saron miniszterelnök második, immár súlyos agyvérzése következtében eszméletét veszti. A beállott kómából több műtéttel sem tudták kimenteni; azóta is öntudatlan, "növény" állapotban ápolják otthonában.

■ 2006. január 26

A palesztin törvényhozói választásokon győztes Hamasz (Iszlám Ellenállási Mozgalom) miniszterelnöke: Iszmail Haniyje. Mahmud Abbász (Abu Mázén), a Palesztin Hatóság elnöke azonban megfosztotta a méltóságtól.

■ 2006. június 25, vasárnap

A Hamasz katonai szárnyához tartozó hét vagy nyolc kommandós egy, a Gázai övezetből az izraeli határkerítés alatt ásott alagúton izraeli területre lopódzva tüzet nyitottak katonák egy csoportjára. Két katonát megöltek, majd egy sebesült katonát, a 20 éves Gilád Sálit tizedest ugyanazon az alagúton át magukkal hurcolták.

A katona sorsa azóta ismeretlen.

■ 2007. május

Polgárháborús helyzet a Gázai övezetben: a Hamasz fegyveresei üldözik az ellenlábás Fatach embereit. Fokozódnak a környező izraeli települések elleni rakétatámadások.

■ 2007. június 15, péntek

A Hamasz magához ragadja a hatalmat a Gázai övezetben; a Nyugati parton a Fatach ellenakciói az ottani Hamasz-aktivisták és tisztségviselők ellen. Izrael ettől a naptól tovább szigorítja a biztonsági ellenőrzéseket. Iszmail Haniyje azóta teljhatalommal kormányozza a Gázai övezetet.

■ 2008. január 23, szerda

Palesztinok tömegei rohanják meg a Gázai övezetet Egyiptomtól elválasztó Ráfiách (Rafah) átkelőt. A határkerítés áttörésével ezrek, talán tízezrek tódulnak át egyiptomi területre. A többség a0 határ túloldalán olcsó élelmiszereket és egyéb cikket vásárol. Mubarrak egyiptomi elnök utasította a határőröket, vizsgálják meg a visszatérőket, nem visznek-e magukkal fegyvert, lőszert.

■ 2008. május 20, kedd – A Gázai övezetet kormányzó Hamasz egyiptomi közvetítéssel tűzszüneti megállapodást köt Izraellel. A megállapodás célja az Izraelt érintő rakétatámadások megszüntetése, amiért cserébe Izrael megnyitja a területéről a Gázai övezetbe vezető kereskedelmi átkelőket, enyhítendő az ekkor már több, mint egy éve tartó gazdasági embargó következményeit.

A tűzszüneti megállapodás időtartama 6 hónapra szól, amely szükség esetén többször is meghosszabbítható.

■ 2008. december 19, péntek – lejárt a Hamasz Izraellel kötött tűzszüneti megállapodása. Bár Izraelnek a Gázai övezettel határos településeit, elsősorban Szdérot városát a tűzszünet alatt is rendszeres rakétatámadások érték, Izrael mégis diplomáciai úton jelezte a Gázai Hamasz vezetőkkel, hogy készen áll annak meghosszabbítására. A döntéshez a Hamasz egy napi gondolkodási időt kapott, ám eközben is folytatódtak az izraeli területek elleni rakétatámadások.

A “radikális iszlám” szervezet elzárkózott ez elől, mondván, hogy Izrael nem teljesítette a tűzszünet során vállalt kötelezettségeit.

■ 2008. december 27, szombat – az izraeli légierő 60 darab F16-os bombázója kora délután meglepetésszerű, intenzív légitámadást indított a Gázai övezet kijelölt célpontjai ellen, amelynek során 200 célpontot ért találat.

A légitámadás több rendőrségi és katonai épületet rombolt földig. A halottak száma már az első rajtaütés után 200 körül járt, közülük 190 a Hamasz fegyverese volt.

A légitámadás megsemmisítette a Hamasz rádió- és televízió-stúdióit is. A szervezet legalább 24 órán át képtelen volt kapcsolatot tartani a lakossággal. A másfél millió embernek parancsoló terrorszervezet – izraeli hírmagyarázat szerint – egy napig a teljes sokk állapotába került: izraeli hírmagyarázók ennek tulajdonítják, hogy vasárnap kevés rakétát tudtak kilőni Izrael irányába.

A szombaton kezdett akció a teljes meglepetés erejével érte a Hamasz-rezsimet, miután Izrael még pénteken is átengedte a külföldi segélyszállítmányokkal érkező kamionok tucatjait a Gázai övezetbe.

A Hamasz-vezetés ebből azt a – helytelen – következtetést vonta le, hogy Izrael az állandósuló rakétatámadások ellenére kivár az ellentámadással.

A hevenyészve helyreállított gázai palesztin média csak később tudta közvetíteni a halottakat és sebesülteket szállító emberek képeit, amelyek valóban sokkoló hatásúak.

Iszmail Hanijje, a Gázai övezetet kormányzó Hamasz-politikus vasárnap este teátrális szónoklatában kijelentette: “Ha valamennyiünket felakasztanak, ha valamennyiünket elégetnek, ha valamennyiünket élve a romok alá temetnek, akkor sem tűzzük ki a fehér zászlót”.

Hanijje egyúttal azt követelte az arab és a muzulmán tömegektől, hogy mindenütt a Földön vonuljanak az utcákra és tüntessenek az – úgymond – “áruló, a cionista megszállókkal és az amerikaiakkal egyezkedő” vezetőik ellen.

Mahmud Abbász, közismertebb nevén Abu Mázén, a Palesztin Hatóság elnöke, Jasszer Arafat utóda élesen bírálta a katonai akciót és a palesztin szervezetek egységes fellépését sürgette. Ehud Barak hadügyminiszter az “Öntött ólom” hadművelet kezdetét sikeresnek ítélte és bejelentette, hogy ez csak a kezdet, és a befejezés időpontja bizonytalan.

■ 2008. december 28. vasárnap óta a Gázai-övezetből Izrael területére kilőtt rakéták négy embert megöltek és sokakat megsebesítettek.

■ 2008. december 29, hétfő

- Askelonban Hani el-Mahdi 27 éves beduin építőmunkás életét vesztette az épületet ért rakétatalálattól
- Asdodban Irit Sitrit 39 éves asszony autójából szállt ki, mikor a légiriadó szirénáját meghallotta és egy autóbusz-megállóban keresett menedéket, ám a rakéta a megállóban robbant és megölte őt. Mellette álló nővére súlyos sérüléseket szenvedett.

■ 2008. december 30, kedd

- Nachal Oz faluban, egy katonai bázison reggel halálos repeszgránát-találat érte Lutfi Naszraldin 38 éves főtörzsőrmestert (az Izraelben katonai szolgálatot teljesítő drúz népcsoport tagja a galileai Daliat-el-Karmelből). Nagybátyja születése előtt esett el a Jordán-völgyben, nagyapja 1977 és 1988 között Kneszet-képviselő volt a Likud pártban

**ÉSZREVÉTELEITEKET, VÁLASZOTOKAT, VÉLEMÉNYETEKET
SZERETTEL VÁROM A CÍMLAPON FELTÜNTETETT E-MAIL CÍMRE
VAGY A 052-3260834 TELEFONRA**

**HA A HÍRLEVELET HASZNOSNAK TALÁLTÁTOK,
KÉRLEK BENNETEKET,
KÜLDJÉTEK TOVÁBB ROKONOKNAK, BARÁTOKNAK IS!**